

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΣΠΑΡΚΥ

Ο Σπάρκυ έστειλε ένα γράμμα στα οκτώ παιδιά της παρέας του προγράμματος ERASMUS+ και τους ζήτησε να συναντηθούν στη Νέα Σμύρνη, στο 5^ο Δημοτικό Σχολείο. Ήθελε οι φίλοι του να μοιραστούν τις εμπειρίες από τα ταξίδια τους και όλοι να γνωρίσουν τις οχτώ χώρες μέσα από τα μάτια και τις εντυπώσεις του καθενός. Ήταν πολύ περίεργος να μάθει τι ιδιαίτερο είδαν, άκουσαν, γεύτηκαν και έζησαν τα παιδιά. Κάθε παιδί είχε ταξιδέψει σε μία από τις χώρες του προγράμματος, για να γνωρίσει τους ανθρώπους, τα αξιοθέατα, τις καθημερινές συνήθειες και τα αγαπημένα τους φαγητά. Είχε επισκεφθεί το σχολείο της αντίστοιχης χώρας, για να συναντήσει συνομήλικα παιδιά αλλά και δασκάλους που το υποδέχτηκαν με χαμόγελο. Ο ίδιος δεν ήξερε ακόμα τι θα έκανε. Είχε ήδη λάβει μηνύματα από τον πλανήτη του που του ζητούσαν να επιστρέψει. Τι θα έκανε όμως;

Οι μικροί του φίλοι καταφτάνουν! Να η Μελέκ, ο Ρομπέρτο, η Λίζα, ο Νικολάι, ο Τίμο, ο Χοσέ, ο Πανίκκος και η Αθηνά, που είχε φτάσει πρώτη. Όλοι πειράζονταν μεταξύ τους και ανυπομονούσαν να πουν τις εμπειρίες τους. « Παιδιά» είπε η Αθηνά, « έχω μια ιδέα : Θα παίξουμε το παιχνίδι «Κλείσε τα μάτια» και θα μεταφερθούμε νοερά στα μέρη που πήγαμε». Όλοι συμφώνησαν και κάθισαν κυκλικά στο πάτωμα. Ο Σπάρκυ κάθισε στο κέντρο. Τα παιδιά έκλεισαν τα μάτια, πιάστηκαν από τα χέρια και ταξίδεψαν μακριά... Κάθε παιδί θυμήθηκε την επίσκεψη που είχε πραγματοποιήσει. Ο Σπάρκυ ήταν ο μόνος που είχε τη μαγική ικανότητα να διαβάσει τις σκέψεις τους αλλά και να τις μεταφέρει στους υπόλοιπους. Τους

παρατηρούσε χαμογελώντας, ξαναζούσε και αυτός τις όμορφες στιγμές μαζί τους. Έτσι με τη βοήθειά του όλοι ταξίδεψαν με τη φαντασία τους σε όλες τις χώρες.

Πρώτα έστρεψε το βλέμμα του στον Ρομπέρτο, τον Ιταλό που ταξίδευε νοερά στη γραφική πρωτεύουσα της Πολωνίας, τη Βαρσοβία και στο αλατωρυχείο Βιελίτσκα, που αποτελεί πολιτιστικό μνημείο. Ξανάνιωσε τον παλμό και τον ενθουσιασμό που βίωσαν στην κερκίδα του γηπέδου της Κρακοβίας τρώγοντας μετά Bigos, το παραδοσιακό τους φαγητό.

Να και η Μελέκ, η μικρή Τουρκάλα. Αναπολούσε τη γοητευτήρα Σικελία, τις υπέροχες βόλτες στα γραφικά σοκάκια με τους φιδίσιους δρόμους του Παλέρμιο αλλά και τις γευστικές πίτσες και μακαρονάδες, που δοκίμασε στην ταβέρνα ενώ οι ντόπιοι της έμαθαν να χορεύει ταραντέλα. Η επίσκεψη στο ηφαίστειο της Αίτνας ήταν μοναδική εμπειρία.

Δίπλα η Λίζα, η γλυκιά και λιγομίλητη Αγγλιδούλα. Ήταν έξι το πρωί, όταν ταξίδεψαν με αερόστατα πάνω από την Καππαδοκία, βλέποντας από ψηλά τις «Καμινάδες των Νεράιδων» όπως ονομάζονται οι φυσικές ομορφιές της Καππαδοκίας και το απαλό αεράκι ήταν ό,τι έπρεπε για την πτήση τους.

Ο Νικολάι από την Πολωνία χαμογελούσε. Ξαναβίωνε την πλωτή τους διαδρομή στα νερά του Τάμεση αλλά και την 30λεπτη μοναδική διαδρομή πάνω από τη βρετανική πρωτεύουσα, στο London Eye, τον μεγαλύτερο τροχό του κόσμου! Αν και ο καιρός ήταν βροχερός, απόλαυσαν ένα γρήγορο γεύμα με fish and chips.

Πιο πέρα ο Τίμο από την Φινλανδία ονειρευόταν τις σεφταλιές και το χαλούμι που δοκίμασε μετά από μια όμορφη εκδρομή στην Πάφο, εκεί που γεννήθηκε η Αφροδίτη, η θεά της ομορφιάς των αρχαίων Ελλήνων. Του έκανε εντύπωση ο ηλιόλουστος καιρός και η τρομερή ζέστη. Δεν είχε ξαναβιώσει κάτι τέτοιο. Η παλιά πόλη της Λευκωσίας ήταν πανέμορφη.

Έπειτα ήρθε η σειρά του Χοσέ από την Ισπανία να ταξιδέψει με τη φαντασία του στην Αθήνα και να επισκεφτεί την Ακρόπολη και τον Παρθενώνα και να δοκιμάσει μουσακά σε μία ταβέρνα στην Πλάκα. Και την επόμενη μέρα πήγε μια ωραία εκδρομή στον Μαραθώνα, εκεί που έγινε μια σπουδαία μάχη και ξεκινάει κάθε φορά ο μαραθώνιος δρόμος.

Ο Πανίκκος από την Κύπρο βρέθηκε στο χωριό του Αη-Βασίλη, στη Φινλανδία, με τους τaráνδους και τα έλκηθρα. Φορώντας πολλά ρούχα, γιατί το κρύο ήταν τσουχτερό, δοκίμασε πολλές ζεστές σούπες και σολωμό στον ατμό που του φάνηκε νοστιμότατος.

Τέλος, η Αθηνά από την Ελλάδα επισκέφτηκε την Ισπανία. Εντυπωσιάστηκε από τη Σαγκράδα Φαμίλια, το μουσείο του Πράδο και τα βασιλικά ανάκτορα. Έφαγε παέγια και τσούρος σε παραδοσιακά εστιατόρια που είχαν και χορευτικό πρόγραμμα. Για πότε έμαθε φλαμένκο, ούτε που το κατάλαβε! Στο σχολείο που πήγε τα παιδιά ήξεραν ιστορίες από την ελληνική μυθολογία.

Τα παιδιά άρχισαν να μιλούν όλα μαζί για όλα αυτά που έζησαν. Είχαν την τύχη να κάνουν οχτώ διαφορετικά ταξίδια σε λίγα λεπτά με τη βοήθεια του εξωγήινου φίλου τους. Πόσο ενθουσιάστηκαν! Αλλά ο Σπάρκου; Τι θα έκανε; Είχε έρθει η ώρα της επιστροφής για αυτόν;

«Αυτό είναι» είπε ο Σπάρκου. «Τόσες εμπειρίες, τόσες συγκινήσεις! Δεν μπορώ να αφήσω τους μικρούς μου φίλους. Μας συνδέουν τόσα πράγματα! Το πήρα απόφαση... Θα μείνω στη Γη μαζί τους και ποιος ξέρει; Στο μέλλον ίσως επιστρέψω στον πλανήτη μου... Ίσως και όχι...».

